

MỘT PHIÊN TÒA

Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cảm ơn Ngài vì đặc ân mà chúng con có được sự nhóm lại dưới mái nhà này chiều nay, một lần nữa, để nghe Lời Đức Chúa Trời, và thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Jêsus Christ. Chúng con đang ở trong sự mong đợi lớn, Cha ôi. Và chúng con cầu nguyện để Ngài tiếp nhận chúng con chiều nay, và lưu tâm những nỗ lực của chúng con mà chúng con đã đặt ra để đến thờ phượng Ngài. Xin ban phước cho mọi linh hồn ở đây. Chúng ta nhận ra rằng những điều tốt đẹp là những điều khó có được. Vì vậy chúng ta cầu nguyện, rằng bởi vì sự hy sinh của họ, sẽ không có ai bị bỏ lại ngoài những ai sẽ được chữa lành chiều nay. Xin cứu người hư mất và nhận lấy sự vinh hiển cho chính Ngài. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

2 Mái nhà bằng tôn của chúng ta hầu như làm cho anh em khó nghe. Chúng ta sẽ chỉ mất một chút thôi, để nói chuyện với anh chị em. Và rồi chúng ta sẽ tiếp tục với hàng người cầu nguyện, bởi vì đó là những gì chúng ta đã chỉ định chiều nay, là để cầu nguyện cho người đau.

3 Và bây giờ tôi muốn nói điều này. Tôi không biết khi nào tôi đã từng thích ở với một nhóm người hơn là tôi ở nhóm này ở đây. Các bạn đã thực sự tốt. Tôi đã nói với Anh Johnson, cách đây một lát, rằng tôi không biết khi nào tôi từng thích một buổi nhóm tốt hơn. Thật là một linh tuyệt vời giữa vòng anh chị em, và niềm tin, đức tin. Tôi muốn ở lại đây khoảng một tháng, để chúng ta có thể thực sự làm quen với nhau. Thông thường, khoảng thời gian anh em làm quen, thì đó là lúc anh em phải nói “tạm biệt” và đi nơi nào đó.

4 Tôi không biết người cảnh sát nhỏ bé này ở ngoài đây là ai, đang đứng ngoài đó trong cơn mưa đó, đầu trần, cố gắng điều hướng giao thông đó. Nếu ai đó biết anh ấy, hãy cảm ơn anh ấy một cách cá nhân cho tôi, được không? Tôi nói với anh em, anh

ấy đã làm một công việc thật tốt.

⁵ Tôi muốn cảm ơn người đã đến đây và dọn dẹp nơi này, và chuẩn bị nó cho buổi nhóm này, để buổi nhóm này có thể ở đây ngày hôm nay. Tôi nói với anh em, cộng đồng mang ơn những người dựng cảm đó, mà sẽ làm điều đó. Tôi nợ anh em một sự đóng góp lớn lao, vì một dân sẽ xuất hiện vào một ngày như thế này. Hầu hết mọi người sẽ ở nhà. Tôi—tôi biết ơn sự can đảm của anh chị em. Và anh chị em đang đứng ở đây giữa tất cả những khó khăn này, đang ngồi dưới mái nhà này, hầu như không thể nghe những gì đang xảy ra, nhưng dù thế nào đi nữa vẫn quyết tâm ở lại. Đó là, đó là sự can đảm. Tôi—tôi thích điều đó. Tôi luôn nghĩ về bài hát đó:

Tôi phải được đưa về nhà Thiên đàng
 Trên chiếc giường đầy hoa dễ chịu,
 Trong khi những người khác chiến đấu để
 giành được giải thưởng,
 Và chèo thuyền qua những vùng biển dẫm
 máu? (Vâng, khó khăn!)

⁶ Tôi đã giảng, cách đây không lâu, ở Nam Phi, nơi mà trời mưa rất to vào thời điểm gió mùa, cho đến nỗi phụ nữ, chỉ ngồi ở mọi nơi và tóc họ xòa xuống, đã ngồi đó cả ngày trong cơn mưa đó. Tôi chưa bao giờ thấy một buổi nhóm chữa lành như vậy trong đời!

⁷ Ở Mê-xi-cô, cách đây không lâu, tôi nhớ mình đã đứng dưới đó giảng, khi trời mưa như thế này, ở ngoài vành đai bò tốt ở đó, suốt cả ngày. Và người ta đã ở đó lúc chín giờ sáng hôm ấy, đang ngồi dưới trời mưa. Và một người phụ nữ với đứa con đã chết trong tay mình. Đứa bé đã chết đêm hôm trước, và đứa bé đó đang nằm cứng đờ, trong cánh tay của chị. Một người đã phát thẻ cầu nguyện, và đã phát hết. Không có thẻ cầu nguyện nữa. Họ thả tôi xuống trên một sợi dây thừng, phía sau võ đài, để vào võ đài như thế này. Và Billy chạy đến với tôi. Cậu ấy nói, “Bố ơi, con không biết mình sẽ làm gì.” Cậu ấy nói, “Con có ba trăm người giữ trật tự đang đứng ở đó.”

⁸ Và bao nhiêu người biết Jack Moore? Hầu hết tất cả các bạn đều biết Jack Moore, ở đây, tôi đoán vậy. Anh ấy đã ở với tôi.

9 “Và có một người phụ nữ nhỏ bé ở ngoài đó,” anh ấy nói, “đó là một đứa bé đã chết, đã chết sáng nay.” Đó là khoảng chín giờ tối hôm đó. Chết sáng hôm đó trong văn phòng bác sĩ. Và nói, “Chị ấy muốn đứa bé đã chết đó được đưa vào hàng.” Nói, “Tôi không có thể nữa, và tôi đã xếp hàng.” Nói, “Tôi không biết.” Và trời đổ mưa dữ dội; chỉ đứng đó trong đó, mưa lạnh. Nhìn ra đó, và những người phụ nữ Mexico nhỏ bé, tóc họ xõa xuống, ướt sũng, ướt, dưới ánh đèn của họ. Và anh em hầu như không thể nhìn qua, bên ngoài, trời mưa rất to. Ồ, tôi nói...“Ồ,” anh ấy nói, “tôi không thể giữ cô ấy,” nói, “chúng tôi có—chúng tôi có ba trăm người giữ chỗ.” Nói, “Chị ấy leo qua họ, và chị ấy cùng đứa con đã chết này.”

10 Tôi nói, “Ồ, Anh Moore, sao anh không đi xuống và cầu nguyện cho chị ấy?” Và tôi đã giăng khoảng mười phút, tôi đoán vậy, điều gì đó. Và tôi nói, “Sao anh không đi cầu nguyện cho chị ấy,” tôi nói, “vì chị ấy sẽ không biết tôi là ai, hay không ai cả; là nhiều diễn giả.” Tôi nói, “Chị ấy không biết tôi là ai. Anh hãy đi cầu nguyện cho đứa bé và điều đó sẽ làm chị ấy thỏa nguyện.”

11 Anh ấy nói, “Được rồi, Anh Branham.” Anh ấy bắt đầu đi ra khỏi bục giảng.

12 Và có một đồng quần áo cũ, cao đến đó, suốt con đường, ồ, có lẽ hai mươi hay ba mươi thước. Một người mù đã nhận được thị lực của mình, đêm trước, và vì vậy họ thực sự quan tâm. Chín mươi phần trăm người Công giáo.

13 Vì vậy sau đó tôi bắt đầu giảng. Tôi nói, “Như tôi đã nói, đức tin là sự biết chắc...”

14 Tôi nhìn, đang đứng trước mặt tôi, và có một em bé Mê-xi-cô; một khuôn mặt nhỏ đen, một chút lợi, không có răng, chỉ sáng lên, những cái lợi nhỏ như thế. Và tôi nghĩ, “Đó phải là đứa bé đó.” Tôi nói, “Chờ một chút, Anh Moore. Bảo người phụ nữ trẻ mang đứa bé đến đây.”

15 Vì vậy họ mở ra, một chỗ; không—không có thể cầu nguyện. Chị ấy không thực sự được cho là đi vào, nhưng chị ấy đã kiên trì. Đó là—đó là những gì bạn muốn. Vì vậy chị đã mang đứa bé lên.

16 Tôi nói, “Lạy Cha Thiên thượng!” Dĩ nhiên, họ không thông giải lời cầu nguyện. Tôi nói, “Tôi không biết đây có phải là đứa bé, hay không. Tôi vừa nhìn thấy đứa bé. Nhưng nếu có, đó là sự lưu tâm của Ngài đối với người nữ đã làm sự hy sinh này.” Tôi đặt tay trên tấm chăn nhỏ màu xanh lam đó, và cái thân hình cứng đơ nhỏ đó dài khoảng chừng đó, nằm trên cánh tay người phụ nữ.

17 Và đứa bé hét lên một tiếng và bắt đầu đá, phần trên của nó... cứ la hét thật mạnh như có thể được. Đứa bé đã...Bấy giờ người phụ nữ nhỏ bé ấy ngã xuống và bắt đầu la lớn, “Cha!” *Padre* có nghĩa là “cha,” anh em biết đấy. Có những chuỗi hạt trong tay chị ấy.

Tôi nói, “Điều đó không cần thiết.”

18 Và tôi đã nói với Anh Espinoza, một thầy giảng Ngũ Tuần. Nhiều người, tôi đoán, tôi đoán anh em biết anh ấy. Vâng, Anh Espinoza. Tôi nói, “Bây giờ anh đừng viết, ‘đứa bé đó đã chết.’ Tôi không biết. Điều duy nhất tôi đã thấy là ở đó, khải tượng đó.” Tôi nói, “Anh cử một—một người chạy theo người phụ nữ đó, và để chị ấy đi và để bác sĩ ký giấy xác nhận với điều đó.”

19 Và *Tiếng nói* Thương Gia Cơ-đốc vừa mới đăng lời tuyên bố, “Bác sĩ đưa ra lời chứng, ‘đứa bé đã chết vì bệnh viêm phổi kép,’ trong văn phòng của ông ấy sáng hôm đó, ‘lúc chín giờ kém mười lăm.’” Và đó là mười giờ đêm ấy, Chúa Jêsus đã ban cho nó sự sống trở lại, bởi vì một sự hy sinh. Bây giờ, điều đó rất đúng! Đức Chúa Trời trên Trời biết điều đó đúng. Tuyên bố được chứng nhận của bác sĩ! Lời tuyên bố bây giờ nằm trong tay của những Thương Gia Cơ-đốc, mà Demos Shakarian là tự...giám đốc quốc tế. Anh ấy có lời tuyên bố có chữ ký của bác sĩ, “Đứa bé đã chết vì viêm phổi kép, sáng hôm đó.” Và lúc mười giờ đêm đó đứa bé được sống lại, bởi vì đức tin của một người mẹ đã kiên trì làm điều đó. Thật vậy.

20 Cũng giống như người đàn bà Su-nem nhỏ bé đã kiên trì đến với Ê-li!

21 Cũng giống như người đàn bà Sy-ri người Hy Lạp đã kiên trì đến với Chúa Jêsus. Bà biết mình có một đứa con gái bị động

kinh. Mặc dù, bà thậm chí không phải là người Do Thái. Sự phục hưng không đến với dân sự của bà. Và rồi khi Ngài đến, bà đã đến với Ngài, Ngài phán, “Ta không nên lấy bánh mì của con cái mà cho những con chó.” Gọi bà ấy là con chó.

²² Bà nói. “Thật vậy, Chúa ôi.” Hãy xem đức tin thật sẽ làm chứng Lời là Lẽ thật như thế nào! “Lẽ thật, lạy Chúa, nhưng những con chó sẵn sàng ăn những mảnh vụn dưới bàn của chủ.”

²³ Ngài phán, “Vì câu nói này, con của người được chữa lành.” Và bà đã có được điều đó giống như vậy, bởi vì bà đã kiên trì.

²⁴ Cảm ơn các bạn, rất nhiều, các bạn. Xin Chúa ban phước cho mỗi người, các nhạc sĩ, Chị Ungren ở đây, và tất cả bạn bè của tôi. Tôi thấy ở đây nhiều người bạn của tôi đã đến dự buổi nhóm này. Tôi đã thấy, hôm nay, Anh và Chị Evans. Tôi không biết anh ấy có thể nghe thấy tôi, hay không. Họ đến từ Macon, Georgia. Chị Ungren ở đây và—và tất cả những người từ trên Memphis, Tennessee. Và Anh Palmer và Chị Palmer, và những người bạn của họ. Và Anh Parnell, một người bạn mục sư của tôi ở đó. Tôi thấy họ đang ngồi chung quanh đây bây giờ, với những người bạn, những người bạn cá nhân. Anh J. T. ở đây, cũng từ—từ trên Georgia, bạn của anh ấy. Và chúng tôi chắc chắn biết ơn vì có tất cả anh chị em ở đây, và đức tin và sự tự tin của anh chị em. Một số người trong họ lái xe thẳng đến Jeffersonville, Indiana, mỗi Chúa nhật tôi giảng trên đó, chỉ đến để nghe. Thế thì tôi nói với anh em, rằng, thế gian không xứng đáng với những người như vậy, theo quan điểm của tôi. Đó là tôi nghĩ về điều đó. Anh chị em dân sự ở đây, chúng ta là một đơn vị vĩ đại của Đấng Christ. Chúng ta tin vào Ngài.

²⁵ Và bây giờ nó sẽ không phải là một buổi nhóm trừ khi tôi dành vài phút để đọc Lời và thông qua một vài lời nhận xét. Bởi vì, nếu anh em đủ trung tín để ngồi ở đây lâu như vậy, tôi muốn đủ trung thành với điều đó, để đọc Kinh Thánh và chỉ đi qua một hoặc hai lời nhận xét, và rồi chúng ta sẽ bắt đầu hàng người cầu nguyện.

²⁶ Bây giờ tôi sẽ đọc ngày hôm nay từ Kinh Thánh, từ Mác chương 16, chỉ trong chốc lát, để rút ra từ bối cảnh này. Tôi sẽ bắt đầu ở câu thứ 14.

Và sau nữa Ngài quở trách họ, *cho mười một...hiện ra cho mười một môn đồ khi...ngồi ăn, và quở trách họ với sự không tin và lòng cứng cổ của họ, bởi vì họ không tin những người đã thấy Ngài sau khi Ngài đã sống lại.*

...Ngài phán cùng họ rằng, Hãy đi khắp thế gian, và giảng tin lành cho mọi người.

27 Bây giờ hãy nhớ, “Tất cả thế gian, Phúc âm này, cho mọi người.” Một số người nói Nó đã chấm dứt với các sứ đồ. Ngài đã phán ở đây, rằng, sự ủy thác cuối cùng của Ngài đối với Hội thánh, là, “Tất cả thế gian, cho mọi tạo vật. Và những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Ở đâu? “Tất cả thế giới, với mọi tạo vật.” Lưu ý, đó là nơi Ngài ban nó cho Hội thánh; chỉ cho tôi thấy nơi Ngài đã cất nó đi. Ừ-m. “Cả thế giới!”

Kẻ nào tin...sẽ được cứu;...ai không tin sẽ bị đoán phạt.

Và những người tin sẽ được những dấu hiệu này; Nhân danh Ta mà họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ dùng tiếng mới mà nói;

Họ sẽ bắt rắn trong tay;...nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì, tổn hại họ; hễ đặt tay họ trên người đau, và người đau sẽ bình phục.

Vậy...sau khi Chúa đã phán với họ như vậy rồi, Ngài được đem lên trời, và ngồi ở bên hữu Đức Chúa Trời.

Và họ đi ra,...giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm việc với họ, ...làm cho vững đạo với những dấu hiệu theo sau. A-men.

28 Bây giờ, tôi tin rằng lời Kinh Thánh là Lẽ thật.

29 Trước khi tôi quên điều đó, con trai tôi đã nói với tôi cách đây một lát, một phụ nữ trẻ nào đó, và chồng cô ấy đến từ Arkansas, đã nướng cho tôi một cái bánh sinh nhật và tặng nó cho tôi. Nhiều người trong các bạn đã cho tôi những tấm thẻ và các thứ. Tôi thậm chí chưa có thời gian để xem. Cảm ơn các bạn, rất nhiều. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Và tôi hy vọng anh chị em có một...tất cả chúng ta trải qua một ngày sinh nhật Đời đời nơi xa kia, nơi chúng ta sẽ ngồi xuống, và tôi muốn có một—tôi muốn có mười ngàn năm với mỗi người trong các bạn, chỉ ngồi xuống và nói chuyện. Và chúng ta sẽ không có ít thời

gian hơn, để nói chuyện, so với khi chúng ta bắt đầu. Đó là Lẽ thật. Bây giờ tôi cảm ơn anh chị em vì tất cả những gì anh chị em đã làm.

³⁰ Bây giờ chỉ trong khoảng mười phút, hay nhiều nhất là mười lăm phút, có lẽ, nếu Chúa muốn, chỉ lướt qua một vài lời nhận xét.

³¹ Tôi muốn nói điều này, rằng tôi tin rằng cảm giác của tôi, đang dần dặt; quý vị mục sư cảm thấy được dần dặt để bảo trợ tôi đến, để cho tôi một cánh cửa rộng mở; các bạn là những người trung thành để đi ra; và Chúa Jêsus đã không xuất hiện ngoài những gì Ngài đã hiện ra với chúng ta mỗi lần, trong dấu hiệu của thời đại mà chúng ta đang sống. Và tôi tin rằng sự sống lại của Ngài, sự sống đời đời, Sự Hiện hữu Đời đời, và Sự Hiện diện của Ngài, đã ảnh hưởng đến anh em để yêu mến Ngài và hầu việc Ngài nhiều hơn anh em đã từng làm trong suốt cuộc đời mình, với mục đích trong lòng anh em để sống thật với Ngài, và sống gần gũi hơn, tốt hơn.

³² Tôi đã nghe một câu chuyện đã từng được kể cho tôi, về khi họ có những người nô lệ ở đây ở miền Nam.

³³ Người ta thường bán họ trên các chợ, và vân vân, giống như họ đã làm trong thời của những người nô lệ. Họ, những người gốc Hà Lan, đã mang họ vào, ra đây tại Đảo Jamaica. Rồi những người ở trên đây, đã chuyển họ vào. Và người ta đã mua họ để làm nô lệ, mà là hợp pháp trong thời của họ. Và người ta sẽ đi ngang qua và mua họ, và sẽ tìm thấy những nô lệ tốt mạnh khỏe, ồ, họ sẽ...Họ sẽ sinh sản nô lệ to lớn đó với một người đàn bà khỏe mạnh; điều đó sẽ tạo ra một người đàn ông tốt hơn. Đó là lý do họ là những nhà vô địch của thế giới ngày nay, trong các sự việc, trong sự chiến đấu của họ. Họ chỉ được lai tạo, giống như gia súc, và vân vân.

³⁴ Nhưng rồi chúng ta tìm thấy một người mua, lần nọ, một người môi giới đến mua trên một đồn điền nơi họ có khoảng một trăm nô lệ.

³⁵ Và những người nô lệ đó, họ buồn bã. Người ta sẽ phải đánh họ, để họ làm việc, bởi vì họ ở xa nhà. Họ đã bị đánh đập, bị bắt,

bị giam cầm và bị đem đi. Và người ta sẽ phải quất họ, để bắt họ làm việc, bởi vì họ đã nản lòng; họ xa nhà. Họ sẽ không bao giờ nhìn thấy cha và mẹ nữa. Họ sẽ không bao giờ nhìn thấy vợ hay con cái của họ. Đó là một chuyện buồn.

³⁶ Và người môi giới này, ngày nọ, đến gần một đồn điền, nói, “Anh có bao nhiêu nô lệ?”

Nói, “Khoảng một trăm.” Nói, “Hãy nhìn họ.”

³⁷ Và ông đi ra đó, và ông để ý đến họ, cách mà tất cả họ... Nhưng một anh chàng trẻ tuổi, họ không cần phải quất anh ta. Ngực của anh ta ưỡn ra. Cằm anh ta hếch lên, ngay trên đó. Và vì vậy người môi giới, người mua, nói với người chủ, anh ta nói, “Này, tôi muốn mua nô lệ đó.”

Ông ấy nói, “Ồ, không. Anh ta không phải để bán.”

³⁸ Anh ta nói, “Ồ,” nói, “người nô lệ đó, anh ta có phải là ông chủ của những người còn lại không?”

Ông ấy nói, “Không, không, anh ta không phải là ông chủ.”

Nói, “Ông có cho anh ta ăn khác không?”

³⁹ Nói, “Không. Tất cả họ ăn ở ngoài đó trong nhà bếp, với nhau. Anh ta chỉ là một nô lệ.”

Nói, “Điều gì làm cho anh ta rất khác biệt với những người khác?”

⁴⁰ Ông ấy nói, “Tôi tự hỏi một thời gian dài, chính tôi, điều gì đã làm cho anh ta khác biệt. Nhưng một ngày nọ tôi phát hiện ra. Trên quê nhà, nơi họ đến, châu Phi, cha anh ta là vua của bộ lạc. Và tuy nhiên, là một người nước ngoài, anh ta biết mình là con trai của một vị vua, và anh ta hành động như một vua.”

⁴¹Ồ, thật điều đó nên làm với chúng ta! Mặc dù chúng ta bị xa lánh, mặc dù chúng ta đang ở trong một thế giới tối tăm của sự không tin, và đau buồn và bệnh tật và sự chết, tuy nhiên chúng ta hãy hành động như những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Chúng ta là con trai và con gái của Vua. Điều đó sẽ thay đổi thái độ của chúng ta, mọi thứ. Cho dù phần còn lại của thế giới là gì đi nữa, chúng ta phải nắm giữ các quyền của Đức Chúa Trời. Chúng ta nhớ rằng đây không phải là nhà của chúng ta. Chúng ta

không thuộc về đất nước này. Chúng ta không thuộc về thế giới này. Chúng ta được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, là Đấng Ở Trên.

42 Đang đi, vợ tôi, ở đây cách đây không lâu, đến một cửa hàng tạp hóa. Tôi đã thấy một điều kỳ lạ vào mùa hè, ở Indiana, một người phụ nữ mặc một chiếc váy. Họ không mặc chúng nữa, anh em biết đấy. Và vì vậy vợ tôi nói...Tôi nói, “Ồ, hãy nhìn ở đó. Không biết người đàn bà đó có phải là Cơ-đốc nhân không?”

43 Họ nói, “Ồ, tất cả những người phụ nữ này; Tôi biết một số người trong số họ ở đây, họ hát trong dàn hợp xướng ở các nhà thờ.” Cô ấy nói, “Tại sao vậy, Bill, để họ làm thế?” Tôi đã nói, dĩ nhiên...“Và—và dân sự của chúng ta không làm điều đó.”

Tôi nói, “Tất nhiên. Chúng ta thuộc một quốc gia khác.”

Cô ấy nói, “Chúng ta là người Mỹ, phải không?”

44 Tôi nói, “Ồ, không. Chúng ta chỉ cắm trại ở đây. Chúng ta không phải là người Mỹ.” Tôi nói, “Thấy đó, chúng ta đến từ Trên cao.”

45 Đức Thánh Linh đã giáng xuống, kết hiệp lòng chúng ta với Đức Chúa Trời, và chúng ta tuyên bố, giống như Áp-ra-ham, “Chúng ta là những người hành hương và khách lạ.” Đây không phải là nhà của chúng ta. “Chúng ta đang tìm kiếm một thành phố mà Đấng xây dựng và người tạo nên là Đức Chúa Trời,” đến từ Trên. Vâng, chúng ta là con trai và con gái của một Vua.

46 Bây giờ tôi sẽ mang đến một điều nhỏ nghe có vẻ buồn cười, chỉ trong vài phút, nhưng tôi sẽ có một phiên tòa, một phiên tòa ở đây.

47 Các bạn có nghe tôi nói không? Các bạn có thể nghe tôi ở phía sau bao xa, hãy giơ tay lên.Ồ, tốt. Quay lại lối này, anh có nghe tôi nói không? Tốt. Tôi đang nói lớn, gần như, hết sức.

48 Tôi sẽ đưa ra một phiên tòa xét xử, và trường hợp, là, “Lời của Đức Chúa Trời, đã hứa, chống lại thế gian.” Bây giờ chúng ta sẽ thiết lập nó giống như một phiên tòa xét xử, chỉ một chút, trước khi các bạn đi qua hàng cầu nguyện này. “Lời của Đức Chúa Trời chống lại thế gian,” bây giờ là trường hợp.

49 Nguyên nhân cho bản cáo trạng này là sự vi phạm lời hứa, về, “những lời hứa của Đức Chúa Trời,” họ tuyên bố rằng, “Đức Chúa Trời đã không giữ lời hứa của Ngài.”

50 Luật sư công tố trong trường hợp này là Sa-tan, và hắn là nhân chứng của thế gian, bởi vì hắn thuộc về thế gian.

Bị đơn trong trường hợp này là Đức Chúa Trời Toàn Năng.

Nhân chứng biện hộ của trường hợp này là Đức Thánh Linh.

Chúng ta sẽ kêu gọi họ ra xét xử, chỉ trong vài phút.

51 Các nhân chứng của công tố viên, mà ông ta đang đưa ra để bào chữa cho trường hợp của mình, là Ông Không Tin, Ông Hoài Nghi, và Ông Thiếu Kiên Nhẫn.

52 Chúng ta sẽ xét xử họ. Tòa án được gọi để ra lệnh bây giờ. Công tố viên gọi người làm chứng của mình, Ông Không Tin. Ông đứng lên, trước tiên.

53 Các bạn vẫn có thể nghe tôi nói chứ? Nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Tốt. Bây giờ tôi có thể cảm thấy thư giãn hơn một chút.

54 Bây giờ, anh em hiểu, đó là một trường hợp chống lại Đức Chúa Trời, rằng Ông Không Tin và Ông Hoài Nghi và Ông Thiếu Kiên Nhẫn đang đưa Đức Chúa Trời đến một—đến một phiên tòa, “Bởi vì Ngài không giữ Lời Ngài,” họ nói. Được rồi.

55 Luật sư công tố trong trường hợp này, ông luôn luôn đại diện cho nhà nước, vì vậy luật sư công tố trong tiểu bang này là chính Sa-tan. Và hắn là...

Chúng ta đang gọi phiên tòa.

56 Được rồi, họ gọi người đầu tiên lên bục làm chứng, đó là Ông Không Tin. Ông phàn nàn điều này, rằng, “Tất cả Lời đã hứa của Đức Chúa Trời đều không đúng.”

57 Bây giờ Ngài sẽ bị xét xử vì điều này. Hãy lắng nghe kỹ bây giờ. Đừng bỏ lỡ nó.

58 Ông tuyên bố rằng Mác 16, mà tôi vừa đọc, đã được phục vụ cho ông trong cái gọi là buổi nhóm Đức Thánh Linh nơi những người khác tuyên bố được chữa lành. Và điều đó đã được phục vụ cho ông, cách đây hai năm, và không có gì khác biệt trong

ông, rằng, “Những ‘dấu hiệu’ này không đi theo người tin.” Ông nói ông đã tuyên bố điều này chống lại Nó. Được rồi, ông ngồi xuống.

⁵⁹ Chúng ta gọi người làm chứng tiếp theo. Đó là Ông Hoài Nghi. Ông lấy Kinh Thánh về Lời Đức Chúa Trời, của Gia-cơ 5:14. Và ông nói ông đã ở trong một nơi mà họ tuyên bố rằng các trưởng lão được kêu gọi, và ông được xúc dầu và cầu nguyện. Và điều đó đã xảy ra cách đây hơn một tháng, và không có sự thay đổi nào trong ông, vì vậy ông ta biết rằng điều đó sai. Ông đang kiện Đức Chúa Trời, và buộc tội Đức Chúa Trời, vì điều đó.

⁶⁰ Nhân chứng tiếp theo là Ông Thiếu Kiên Nhẫn. Ông ta là một kẻ kinh khủng. Được rồi. Ông Thiếu Kiên Nhẫn, ông tuyên bố rằng ông đã đọc Lời Đức Chúa Trời, trong Mác 11:22 và 23, rằng khi anh em cầu nguyện, nếu anh em tin rằng điều anh em đã cầu nguyện cho, anh em nhận lãnh, anh em sẽ có những gì anh em cầu xin. Và ông nói rằng ông đã cầu xin bỏ nạng xuống, sau khi ông đọc Lời và cầu xin Đức Chúa Trời chữa lành cho ông. Và ông đã cầu xin bỏ nạng xuống, và điều đó đã xảy ra cách đây năm năm, và ông không bao giờ có thể bỏ chúng xuống kể từ đó.

⁶¹ Vì vậy họ—vì vậy họ tuyên bố, “Đức Chúa Trời không được xưng công bình trong việc đưa ra những lời hứa hấp tấp như vậy trong Lời Ngài.” Bây giờ anh em hiểu trường hợp chống lại Đức Chúa Trời lúc này không? “Ngài không được xưng công bình khi làm điều đó, đặt những câu Kinh Thánh như Mác 11:23, 22 và 23, và Mác 16, Gia-cơ 5:14, và những lời hứa như thế.” Họ đang cáo buộc Đức Chúa Trời vì sự vi phạm lời hứa, rằng, “Ngài đã phá vỡ lời hứa của Ngài, và không thể đứng vững bởi Nó.” Và họ đang cáo buộc Ngài vì đã đặt điều như vậy vào Lời Ngài, vì, “Con cái tin của Ngài không được xác nhận bởi những lời tuyên bố, và nó khiến họ bị bắt bớ, bởi vì họ không phải vậy. Đức Chúa Trời không xác nhận Lời Ngài sau khi Ngài đã hứa.”

⁶² Ồ, chúng ta có một trường hợp thực sự ở đây bây giờ. Tôi nhìn họ, làm sao họ có thể làm chứng! Tuy nhiên, nghe những người làm chứng đứng lên lần nữa và nói, “Tuy nhiên, chúng tôi là những người tin!” Họ tự xưng là những người tin, chính họ. “Và đã phán, ‘Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này.’ ‘Lời cầu

nguyện của đức tin sẽ cứu người đau.’ ‘Nếu các người nói với núi này, “hãy dời đi” và đừng nghi ngại trong lòng, điều đó sẽ xảy ra.’ Và chúng ta là những người tin.” Và, tuy nhiên, một lần nữa một người đứng lên và nói, “Tuy nhiên, Ngài, đó là Đức Chúa Trời, đã hứa mọi sự đều có thể được cho những người tin.” Thật là một bản cáo trạng chống lại Đức Chúa Trời và Lời Ngài!

⁶³ “Tuy nhiên, một lần nữa, Ngài tuyên bố vẫn sống sau khi Ngài bị đóng đinh. Và tuyên bố rằng lời Kinh Thánh của Ngài về Hê-bơ-rơ 13:8, rằng Ngài là Đức Chúa Trời ngày hôm nay nhiều như Ngài hôm qua, và sẽ là mãi mãi.” Chỉ nghĩ về cùng một Đức Chúa Trời! Và họ cáo buộc Ngài vì điều đó, bởi vì, “Không phải vậy,” họ không thể làm cho nó hành động đúng. Được rồi.

⁶⁴ “Cũng vậy, mà Ngài tuyên bố,” đây là người kiện bây giờ, “Ngài tuyên bố rằng cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ngài sẽ không bao giờ sai.” Đó được cho là những người tin đang nói chuyện. Bây giờ, thật là một lời buộc tội kinh khủng! Thật là một lời buộc tội chống lại Đức Chúa Trời, rằng, “Ngài đã đưa ra những lời tuyên bố này, và không đủ lớn để đứng đằng sau Nó.” Bạn nghĩ gì về điều đó?

⁶⁵ Và công tố viên Sa-tan đang ngồi đó, đại diện cho thế gian, để tuyên bố những điều này, một sự vi phạm lời hứa với Đức Chúa Trời, bởi vì, “Những người này đã đến, đã có mặt trong những buổi nhóm này, và—và chấp nhận những điều này mà Đức Chúa Trời đã phán, là đúng, và tuy nhiên không có gì xảy ra với họ.”

⁶⁶ Bây giờ, bây giờ chúng ta hãy để những người làm chứng bên công tố bước xuống chỉ trong một phút, anh em biết đấy. Họ có một phiên bản khác.

⁶⁷ Bây giờ chúng ta sẽ gọi nhân chứng bào chữa. Nhân chứng bào chữa của bị đơn, đó là Đức Chúa Trời. Chúng cố biện hộ cho Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh. Mang Ngài đến bục. Chúng ta hãy nghe lời chứng của Ngài.

⁶⁸ Chao ôi! Trước tiên, Ngài kêu gọi sự chú ý đến sự thông giải sai lầm của Công tố viên về Lời cho dân sự. “Đúng thế, vì hần là người thông giải giống như Ê-va đã có. Hần là người thông giải giống như Ê-va đã có. ‘Ồ, chắc chắn, *Điều này hay...Điều này*

thì tốt, nhưng *Điều đó* thì không.’ Đấy, cùng một người thông giải, công tố viên đó, bởi vì hắn là một con quỷ. Cùng một người mà...”

⁶⁹ Đức Chúa Trời đã củng cố con cái của Ngài đằng sau Lời Ngài. Và chính lần đầu tiên anh em bước ra từ phía sau Nó, anh em là mục tiêu của ma quỷ. Nhưng nó không thể có được anh em chừng nào anh em được củng cố bởi Lời.

⁷⁰ “Bây giờ lời hứa là...” Ngài phán lần nữa, “Ta muốn người chú ý.” Nói...Bây giờ đây là lời chứng biện hộ, Đức Thánh Linh. Ngài phán, “Lời hứa chỉ dành cho những người tin, không phải những kẻ giả vờ tin và những người không tin. Lời hứa chỉ dành cho những người tin, không phải cho những người khác.” Bây giờ, đây là—đây là nhân chứng bào chữa. Và nhân chứng bào chữa nên biết, bởi vì Ngài là Đấng làm cho sống lại điều đó với họ. Ngài biết điều đó đúng hay không.

⁷¹ Ngài cũng muốn kêu gọi sự chú ý ở đây, là người làm cho sống lại Lời, Ngài cũng gọi sự chú ý, rằng, “Lời là một hạt giống. Và nếu hạt giống rơi vào đúng khu đất tốt, màu mỡ, nó sẽ sinh ra chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ làm. Nhưng nó không rơi vào đúng loại đất, vì vậy không có đủ đất, đủ đức tin, để làm cho hạt giống lớn lên.” Tôi nghĩ, như Đấng Làm cho sống lại dòng dõi, Ngài phải biết. Anh em không nghĩ vậy sao? Bao nhiêu người tin điều đó? Nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài nên là Đấng Mà biết. Ngài là một nhân chứng bào chữa thực sự. Được rồi.

⁷² Sự bào chữa, làm chứng bây giờ, sẽ kêu gọi lời chứng đầu tiên của Ngài. Bây giờ, anh em thấy, công tố viên đã gọi người làm chứng của mình, Ông Không Tin, Ông Hoài Nghi, và Ông Thiếu Kiên Nhẫn. Bây giờ nhân chứng bào chữa có quyền gọi một trong những người làm chứng của Ngài. Đức Thánh Linh có quyền gọi điều đó, bởi vì Ngài là chứng nhân bảo vệ cho Lời Đức Chúa Trời.

⁷³ Bây giờ, những người này tuyên bố họ tin, nhưng Đức Thánh Linh không biết gì về điều đó, và Ngài là Đấng duy nhất có thể làm cho Nó sống lại. Nó giống như thân thể của anh em ở đây, đấy, thân thể anh em chết mà không có linh, Lời của Đức Chúa Trời cũng chết mà không có Đức Thánh Linh làm cho sống lại

Nó. Linh ấy làm cho sống lại thân thể, và Đức Thánh Linh làm cho sống lại Lời. Anh em hiểu điều đó không? Bây giờ, Ngài nên biết.

⁷⁴ Bây giờ Ngài sẽ kêu gọi người làm chứng đầu tiên. Chúng ta hãy xem Ngài sẽ gọi ai. Nô-ê, Ngài sẽ gọi Nô-ê.

⁷⁵ Nô-ê nói, “Trong thời đại mà tôi sống là thời đại khoa học,” cách thông minh hơn họ trong thời đại này. “Và Chúa là Đức Chúa Trời đã bảo tôi sẽ có mưa từ trời xuống.”

⁷⁶ Anh em nhớ, trời chưa bao giờ mưa trên trái đất. Và họ có thể lấy những dụng cụ và chứng minh không có mưa ở trên đó. Hãy nhớ, trời không bao giờ mưa trong những ngày đó. Đức Chúa Trời đã tưới nước cho trái đất qua sự tưới tiêu.

⁷⁷ Nhưng ông nói, “Trời sẽ mưa và sẽ hủy diệt thế giới. Sẽ có một trận lụt lớn, trên khắp trái đất, sẽ bao phủ nó và hủy diệt nó.” Ông nói, “Tuy nhiên, tôi nhận lệnh từ Đức Chúa Trời, để đóng một con tàu. Tôi đã đi làm việc trên con tàu này, bày tỏ đức tin của tôi, rằng tôi tin những gì Đức Chúa Trời đã phán là Lẽ thật, bất kể khoa học đã nói gì về nó.” Tôi nghĩ ông ấy làm chứng tốt, phải không? “Và cho dù người nào khác nói gì về điều đó, Đức Chúa Trời đã phán rằng trời sẽ mưa; vì vậy nếu không bao giờ có mưa ở trên đó, Ngài có thể cho mưa ở trên đó. Tôi sẽ đóng con tàu, dù thế nào đi nữa, sẵn sàng cho nó.

⁷⁸ “Mặc dù, tôi đã có người đó, đứng làm chứng ở đây cách đây một lát, Ông Không Tin, ông ta đã chế giễu tôi suốt thời gian qua. Ông ấy đã chế giễu tôi. Và tôi đã thấy Ông Hoài Nghi; ông ấy đến gần và cười nhạo tôi. Ông Thiếu Kiên Nhẫn, tất cả họ, họ đã cười nhạo tôi, vì tin vào một phép lạ như vậy. Nhưng, tôi đã chờ đợi. Khi tôi làm xong con tàu, cơn mưa không hề đến. Và tôi đã chờ đợi một trăm hai mươi năm, trước khi nó đến, nhưng nó đã đến.” A-men.

⁷⁹ “Hãy ngồi xuống, người làm chứng. Đó là một lời chứng tốt. Chúng ta hãy gọi một người khác, nhân chứng số hai. Áp-ra-ham, hãy mang người lên.” Chúng ta vừa nói về ông ấy.

⁸⁰ “Cũng vậy,” ông nói, “tôi đã nghe Lời Đức Chúa Trời, khi tôi đã bảy mươi lăm tuổi, hãy nói với tôi điều gì đó mà hoàn toàn

chống lại mọi lý lẽ. Nó sẽ phải là một siêu phép lạ được nhân lên gấp bội. Rằng, tôi sẽ có một người vợ, sáu mươi lăm tuổi, để sinh ra một đứa con trai cho tôi khi cô ấy đã sáu mươi lăm tuổi. Chúng tôi đi xuống và chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Chúng tôi đã tin điều đó. Và...Tôi đã nói với tất cả bạn bè của tôi rằng những điều này sẽ xảy ra, sau đó. Điều này phải xảy ra bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Tôi đã kiên nhẫn chờ đợi. Tháng đầu tiên đến, tôi hỏi vợ tôi nàng cảm thấy thế nào. ‘Không có gì khác.’ Được rồi, dù sao đi nữa, tôi đã tin Đức Chúa Trời.

81 “Có Ông Không Tin, Ông Nhạo Báng, Ông Hoài Nghi, và tất cả họ đang đứng chung quanh. Họ chế giễu và cười nhạo tôi, gọi tôi là, ‘Cha của các dân tộc,’ khi tôi không có con.

82 “Và tôi cứ tin mỗi tháng, mỗi tháng nó sẽ xảy ra. Nàng càng lúc càng già đi, nhưng điều đó...trong hai mươi lăm năm sau, Đức Chúa Trời đã giữ Lời Ngài đúng. Nó đã xảy ra.”

83 “Hỡi Áp-ra-ham, đó là một lời chứng tốt. Lời không bao giờ nói *khi nào*; Ngài phán Ngài sẽ làm. Ngài phán, ‘Ta sẽ cho người một đứa con, bởi Sa-ra.’ Không phải tháng tới; Ngài không bao giờ nói vào tháng tới. Ngài phán Ngài sẽ; không phải *khi nào*. Họ, cầu nguyện, ‘Họ sẽ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.’ Đó là ý tưởng. ‘Lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người đau, và Đức Chúa Trời sẽ khiến người ấy sống lại.’ ‘Các người hãy chờ đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các người chịu đựng Quyền phép, ở trên Cao.’ Không phải trong một ngày, hai giờ, mười ngày, mười năm. ‘Cho đến khi Quyền phép đến!’” Một nhân chứng biện hộ thực sự, những người này là vậy! “Ngài không hề nói khi nào chúng ta sẽ có con,” Áp-ra-ham nói, “nhưng Ngài đã phán chúng ta sẽ có nó. Và suốt thời gian đó sự bất hòa đang gia tăng chống lại tôi, tôi vẫn vững vàng. Bởi vì, tôi không chao đảo trước sự không tin của dân sự. Tôi đã giữ đúng.”

84 “Tốt lắm, Áp-ra-ham, hãy ngồi xuống. Bây giờ chúng ta hãy có một nhân chứng khác, nhân chứng số ba. Chúng ta hãy đưa Mô-i-se lên, xem ông ấy nói gì.”

85 “Bây giờ,” ông nói, “tôi là một nhà khoa học. Tôi đã ở trong đồng vắng bốn mươi năm, sau khi thất bại trong công việc.

Nhưng một ngày kia tôi đã gặp Đức Chúa Trời. Và Tiếng đó, một Trụ Lửa trong đồng vắng, đã nói với tôi, một Tiếng Kinh Thánh, rằng giờ đã gần rồi, mà Ngài đã nghe tiếng kêu la của dân sự Ngài, nhớ lại lời hứa của Ngài, và Ngài sẽ đi xuống để giải cứu họ, và Ngài đã sai tôi đi làm công việc đó.

⁸⁶ “Tôi đã cầu xin Ngài một dấu hiệu. Ngài ban cho tôi một dấu hiệu, và Ngài ban cho tôi một dấu hiệu khác; cả hai dấu hiệu sẽ có tiếng nói. Ông nói, ‘Thế thì nếu họ không tin tất cả những dấu hiệu đó, chỉ cần đổ nước (từ đại dương) trên mặt đất, và nó sẽ biến thành máu.’ Vậy đó, chỉ thế thôi. Pha-ra-ôn đã nói xong lúc đó, nói, ‘nếu, các người, họ sẽ không tin những dấu hiệu đó, những tiếng đó.’

⁸⁷ “Và, tuy nhiên, tôi đã đi xuống thi hành nhiệm vụ, đúng như Đức Chúa Trời đã bảo tôi làm. Đức Giê-hô-va, Đấng TA LÀ, đã bảo tôi đi xuống và làm dấu hiệu này. Và tôi nhận lấy dấu hiệu này xuống trước mục sư Pha-ra-ôn, và tôi ném cây gậy của mình xuống. Và anh em biết gì không? Ông ta cố làm cho nó trông đáng ngờ, giống như đó là một trò ảo thuật nào đó. Và ông có một số kẻ giả mạo xác thịt đi ra và nhạo báng nó, làm điều tương tự. Nhưng tôi biết đó là Lời Đức Chúa Trời, và tôi đã đến để đem dân sự ra khỏi đó. Cho dù điều gì đã xảy ra, tôi vẫn tin Lời Đức Chúa Trời, vì vậy tôi đứng vững với Lời đó.” A-men!

⁸⁸ Môi-se, ông là một nhân chứng thực sự! Đừng làm điều gì khác biệt, cố gắng sao chép nó, và cố gắng làm điều gì đó, làm cho nó giống như thế; ông đã giữ vững vàng. Các thầy phù thủy đi lên. “Đấy,” Pha-ra-ôn nói, “đấy, đó là trò lừa bịp rẻ tiền nào đó. Đó là Bê-ên-xê-bun, thần giao cách cảm nào đó hay điều gì đó. Tôi có con người ở đây, những thuật sĩ, có thể làm điều tương tự; những thầy bói, để nhạo báng nó, bắt kể nó là gì.” Điều đó không ngăn cản Môi-se. Đó là Lời của Chúa, bởi vì nó là một dấu hiệu Kinh Thánh theo sau nó.

⁸⁹ “Ồ, vâng,” nói, “Ông Không Tin, Ông Hoài Nghi, và tất cả họ, xung quanh ở sát vai tôi. Nhưng tôi ở lại ngay với Lời đó, biết chính Đức Chúa Trời đã phán Lời. Đó là Đức Chúa Trời để chăm sóc nó; không phải họ. Ngài bảo tôi sẽ đưa dân sự đó đến miền đất hứa. Ngài phán với tôi rằng tôi sẽ đưa họ ra khỏi đó, và tôi

sẽ trở lại ngọn núi này nơi nó đã xảy ra. Tôi không biết làm thế nào. Sự đe dọa của Pha-ra-ôn đe—đã đe dọa đời sống tôi, và mọi thứ đã xảy ra, nhưng tôi đã ở lại đúng với lời hứa. Cuối cùng, Đức Chúa Trời đã chế ngự kẻ thù, và tôi đã mang họ qua Biển Đỏ, như trên đất khô. Đức Chúa Trời đã giữ lời hứa của Ngài, và tôi đến ngay ngọn núi nơi Ngài đã bảo tôi sẽ đến, cùng ngọn núi đó.” Thấy đó, ông đã tin rằng đó là Đức Chúa Trời, và ông đã đứng vững vàng.

⁹⁰ Chúng ta hãy mang đến người chứng số bốn, là chúng ta đang tội. Chúng ta hãy mang đến nhân chứng số bốn, Giô-suê, người kế vị Mô-i-se.

⁹¹ Giô-suê nói, “Tôi đã đi xuống đó với những người do thám. Tôi được sai đi. Mười hai người trong chúng ta đã được sai đi; một trong mỗi giáo phái.” Và nói, “Chúng tôi đã đi xuống đó và chúng tôi đã nhìn. Và ở đây họ quay về, sợ hãi, và nói, ‘Ồ, chúng ta trông giống như những con châu chấu, bên cạnh họ.Ồ, chao ôi, họ vĩ đại hơn chúng ta! Họ là những con người mạnh mẽ, tất cả những gì họ là! Chúng tôi trông giống như những con châu chấu.’” Và nói, “Tại Ka-đê Ba-nê-a tôi đã làm cho dân sự yên lặng, nói, ‘Chờ một chút. Anh em đang nhìn vào một người khổng lồ và sự chống đối. Tôi đang nhìn vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ ban cho các ngươi xứ ấy.”’ A-men. Tôi khiến dân sự yên lặng, bởi vì Lời đã hứa điều đó.

⁹² “Rồi, ngày này qua ngày khác, họ đến gần và nói, ‘Xứ ấy ở đâu? Sữa và mật ong ở đâu, Giô-suê? Ngài cũng đã hứa điều đó. Nó ở đâu? ‘Đức Chúa Trời sẽ lo liệu điều đó.’ Và Ngài đã để cho tất cả những người không tin phải chết. Ngài đã giữ tôi sống, đẩy lên một thế hệ khác. Bốn mươi năm sau, chúng ta đã chiếm lấy vùng đất ấy. Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

⁹³ Và, nên nhớ, họ chỉ đi hai ngày nữa mới đến. Ngài đã giữ họ lại thật sự trong bốn mươi năm vì sự không tin của họ. Sự chữa lành của anh em có thể không còn năm phút nữa. Sự không tin của anh em sẽ giữ nó xa cách anh em chừng nào anh em còn sống. Phải tin điều đó! Ông là một nhân chứng thực sự, Giô-suê. Vâng, thưa quý vị. Họ đã chiếm lấy vùng đất, bốn mươi năm sau đó.

⁹⁴ Chúng ta có rất nhiều nhân chứng mà chúng ta có thể nhắc đến, nhưng, nếu các bạn thứ lỗi cho tôi, tôi muốn là người làm chứng kế tiếp của Ngài. Tôi muốn đưa chính mình lên vì sự làm chứng của Ngài, nếu điều đó nghe có vẻ không quá cá nhân. Tôi là nhân chứng của Ngài. Tôi muốn là người kế tiếp của Ngài, nhân chứng thứ năm của Ngài.

⁹⁵ Làm sao Đức Chúa Trời có thể lấy một cây cỏ gai và tạo ra một hạt lúa mì từ nó? Một tội nhân, đến từ một gia đình tội lỗi; tất cả họ đều mang súng, và chết với đôi ủng của họ; những người bán rượu lậu và bất cứ thứ gì khác nữa. Ồ, tôi không có liên quan gì với nó.

⁹⁶ Mẹ tôi ở trong miền Vinh hiển ngày hôm nay, đã nói, giờ mà khi tôi được sinh ra, Thiên sứ đó của Chúa đến trong cửa sổ và đứng trên cái nôi nơi tôi đang nằm. Họ đã có bức tranh về Nó trong các hội trường khoa học của Nghệ thuật Tôn giáo ngày nay. Nó được cả thế giới biết đến. Đức Chúa Trời đã hứa làm những điều này. Như một cậu bé, một Tiếng nói với tôi, nói, “Đừng bao giờ hút thuốc, nhai kẹo, hay uống rượu, làm ô uế thân thể của con trong bất kỳ cách nào. Sẽ có một công việc cho người làm khi người lớn hơn.” Làm tôi sợ, dĩ nhiên.

⁹⁷ Tôi đã biết gì về tôn giáo? Dân sự của tôi, trước đây, là người Công giáo. Làm thế nào tôi biết bất cứ điều gì về những điều này? Tôi chưa bao giờ ở trong nhà thờ trong đời. Cả hai đều kết hôn ngoài giáo hội, vì vậy họ chỉ...Mẹ và cha, cả hai, đều là người Á Nhĩ Lan, và vì vậy họ chỉ kết hôn ngoài giáo hội, và chúng tôi không có tôn giáo.

⁹⁸ Chúng tôi thật sự sống như một bầy chó, có một chiếc xe kéo cũ kỹ nhỏ bé, giống như những người cắm trại, từ trạm này đến trạm khác, bất cứ nơi nào chúng tôi có thể tìm thấy một cái lán nhỏ chúng tôi có thể trả tiền thuê nhà ba hay bốn đô-la một tháng. Đó là cách chúng tôi đã sống.

⁹⁹ Một cậu bé đi chân trần nhỏ bé, xách nước đến một nhà máy rượu whiskey, ngày nọ; khi Đức Chúa Trời, trong sự tể trị của Ngài, vẫn giữ Lời Ngài, đi xuống trong một cơn gió lốc và đứng đó, và nói, “Người đừng làm những điều này.” Ngài đã nói điều đó. Khi tôi trở thành một thanh niên, những khả năng bắt đầu

vỡ ra trên mắt tôi, từ một cậu bé. Nó làm tôi hoảng sợ. Tôi đã được cứu, và tôi gia nhập một giáo hội Báp-tít. Tôi đã hỏi...

¹⁰⁰ Tôi đã nói với các anh em Báp-tít của tôi về việc đi...Tôi không biết gọi nó là gì, một khả tượng. Tôi gọi đó là một sự xuất thần. Và tôi đã đi và nói với các anh em của tôi về điều đó. Họ nói, “Billy, không có liên quan gì với điều đó. Đó là ma quỷ. Đó là ma quỷ. Anh đừng có liên quan gì với điều đó.”

¹⁰¹ Một đêm nọ, tại một trại nhỏ nơi tôi đang câu cá, trên đường trở về núi, tôi đang nằm ở đó. Khoảng ba giờ sáng, tôi đã thấy một Ánh Sáng đến. Tôi vừa mới đọc Kinh Thánh. Tôi nghĩ đó là người nào đó đang đến, chiếu sáng nó qua một cái đèn, một cái đèn lồng hay cái gì đó. Đó là cách trong đồng vắng. Và tôi nghĩ ai đó đang đến. Ánh Sáng đã ở trên sàn nhà; Nó ngày càng lan rộng hơn. Tôi đã nghe về Người nào đó đang bước đi. Khi Nó đến, Nó là một Người. Người đi chân không. Ngài để tóc dài đến vai, và Ngài mặc áo dài. Và tôi như sợ đến chết.

¹⁰² Ngài phán, “Đừng sợ. Ta được sai đến từ sự Hiện diện của Chúa là Đức Chúa Trời, để nói với người điều đó, đời sống đặc biệt của người. Đừng cố gắng để chạy trốn khỏi những điều này. Đó là sự kêu gọi của người. Và Đức Chúa Trời sẽ sai người đến những nơi khác nhau trên khắp thế giới, để cầu nguyện cho người đau. Và nếu người làm cho dân sự tin và chân thành, sẽ không có gì đứng vững trước lời cầu nguyện.”

¹⁰³ Nó làm tôi sợ đến chết. Chắc chắn, nó đã làm. Tôi đứng đó, và—và Ngài tiếp tục nói chuyện. Tôi nói, “Thưa Ngài, con ở đây bởi vì những cơn xuất thần đó và những điều như thế.”

¹⁰⁴ Ngài phán, “Sẽ có ba điều xảy ra. Trước tiên, người sẽ biết bằng cách lấy bàn tay người để nắm giữ dân sự. Rồi điều đó sẽ ứng nghiệm, sau đó, nếu người chân thành, người sẽ biết chính bí mật trong lòng họ.”

¹⁰⁵ Và tôi nói, “Đó là những gì con ở đây để nói về, là con...Các anh em của con đã nói với con rằng đó là thuộc về ma quỷ. Con là một Cơ-đốc nhân. Con không muốn là gì của ma quỷ.”

¹⁰⁶ Ngài phán, “Như nó đã có ở đó, bây giờ nó cũng vậy. Khi họ đang tranh cãi về loại nút áo khoác nào họ nên mặc, và những

thứ như thế, và các mục sư truyền đạo nói rằng Phao-lô và họ làm đảo lộn thế giới, đó là gì? Nhưng đó là một—một tà linh đã nói, ‘Những người này là đầy tớ của Đức Chúa Trời, làm đảo lộn thế giới.’ Điều đó Phao-lô và họ đã nói. Và tà linh đã làm chứng rằng họ là những đầy tớ thật của Đức Chúa Trời.”

107 Ngài đã bảo tôi, nói, “Người không nhớ, trong Kinh Thánh, đó là điều Chúa chúng ta đã làm sao? Và đó là những gì Ngài đã hứa, Ngài phán nó sẽ xảy ra lần nữa trong những ngày sau rốt.”

Tôi nghĩ, “Ồ, đó có thể là gì?”

108 Ngài phán, “Ồ, đó là Thánh Linh của Chúa Jêsus. Ngài là Lời. Và Ngài đã hứa điều này trong những ngày sau rốt. Vậy thì đừng sợ.”

109 Lúc đó tôi đã đi xuống để làm phép báp-têm cho một nhóm người trên sông. Khi tôi đang làm phép báp-têm ở đó, nơi có khoảng năm ngàn người đang đứng trên bờ sông, ngay giữa ban ngày, hai giờ chiều, nóng nực, họ đã không có mưa trong một hay hai tuần, và đứng trên bờ sông, ở đây Trụ Lửa đó quay cuồng từ không trung, đến nơi tôi đang đứng, và Tiếng nói rằng, “Như Giảng Báp-tít được sai đến, và báo trước sự đến lần đầu của Đấng Christ, Sứ điệp của người sẽ báo trước sự Đến lần thứ Hai của Đấng Christ.”

110 Các tờ báo đã đăng nó, và nó tràn vào Canada trên Hãng Thông tấn, khắp thế giới, “Một mục sư địa phương, mục sư Báp-tít, làm phép báp-têm, và,” nói, “một Ánh sáng thần bí xuất hiện trên người.” Chính Đấng mà họ đã chụp được bức tranh ở đây, và đã thực hiện nó ở nước Đức và—và mọi nơi. Và nó đã được thực hiện.

111 Mục sư của tôi nói với tôi, ông ấy nói, “Billy, anh đã có giấc mơ loại gì vậy? Tại sao, anh biết mình đã không nhìn thấy...”

Tôi nói, “Có hàng trăm người đứng đó, đã chứng kiến Nó.”

112 Và họ đi xuống, nói, “Ồ, đó là sự ảo tưởng tinh thần.” Cố gắng hết sức, đó là ông già Không Tin và Ông Hoài Nghi.

113 Tôi đã giữ vững với Lời. Ở lại đó, bởi vì tôi biết đó là lời hứa của Đức Chúa Trời. A-men. Lu-ca chương thứ 17, Ngài đã hứa, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm.” Khi tôi nhìn thấy thế giới

chất đồng, như nó đã có, tôi biết điều gì đó phải xảy ra. Tôi đã thấy trong Ma-la-chi 4, nơi họ sẽ “khôi phục Đức tin trở lại với Lời,” mà họ đã tản ra từ đó. Tôi biết điều đó phải ứng nghiệm, và tôi ở lại sống đúng với Lời. Tôi tìm thấy Chúa Jêsus Christ, ngày nay, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

Thưa hội chúng, trời đang mưa. Tôi sẽ dừng lại ngay tại đây.

114 Tôi muốn nói điều này. Tôi đã mang đến tất cả những nhân chứng này; lời chứng của chính tôi. Nhiều người trong các bạn là những nhân chứng, tuần này. Điều đó đúng, Sứ điệp. Làm sao tôi có thể...

115 Tiến sĩ Davis đã nói với tôi, “Một chàng trai, học văn trung học, đi cầu nguyện cho các vị vua và các thế lực, và thấp sáng một sự phục hưng sẽ đi khắp thế giới? Billy, anh hãy nghĩ lại đi.”

116 Nhưng, Nó đã làm điều đó! Nó đã làm điều đó! Ba mươi ba năm sau, cuộc phục hưng kết thúc, và Nó đã làm điều đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy! Tôi là chứng nhân của Ngài. Ngài không nói *khi nào* Ngài sẽ làm điều đó. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó! Tôi đã chờ đợi thời điểm khi Lời sẽ rất thật, đặt vào tay tôi, như nó đã có, một thanh Gươm, và sẽ phân biệt với điều đó chính những ý tưởng trong lòng dân sự. Tôi nghĩ, “Làm thế nào có thể được?” Tôi đã chờ đợi, tin điều đó, và nó đã xảy ra. Kẻ Nhạo Báng, kẻ Không Tin, kẻ Hoài Nghi, kẻ Thiếu Kiên Nhẫn, vẫn chờ đợi và nhìn vào. Nhưng Đức Chúa Trời, sau ba mươi ba năm, đã xác nhận điều đó, phổ biến, khắp thế giới. Nơi mà các tờ báo, tạp chí và các bài báo đã được viết, trên khắp thế giới.

117 Anh em là quan tòa. Tâm trí của anh em là bồi thẩm đoàn. Mỗi bồi thẩm đoàn phải quyết định. Tôi đang kết thúc phiên tòa. Anh em là quan tòa. Tâm trí của anh em là bồi thẩm đoàn. Và những hành động của anh em từ sau đó, chiều nay, khi chúng ta đặt tay trên người đau, điều đó sẽ đưa ra lời phán quyết của anh em là gì. Cách anh em hành động sau khi anh em được cầu nguyện, điều đó sẽ nói lên những gì tâm trí anh em đã làm, những gì bồi thẩm đoàn của tâm trí anh em đã nghĩ ra. Điều đó sẽ nói thật chính xác, hành động của anh em từ sau này.

118 Tôi tuyên bố rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và

cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi tuyên bố không có gì có thể đứng vững trong sự Hiện diện của Ngài, với những người nam và người nữ sẽ tin điều đó. Các bạn có tin điều đó không?

Chúng ta hãy cúi đầu.

119 Lạy Chúa, Chúa Jêsus, chỉ một lời từ Ngài bây giờ, xin làm cho dân sự tin. Họ được đặt ở đây. Con sẽ không làm điều này, thưa Cha. Nhưng, họ đã rất kiên nhẫn, tôi đang hỏi bây giờ. Thưa Ngài, về lời chứng của chính con?

120 Chúng con có thể đọc trong Kinh Thánh, những lời chứng của những nhân vật đó, lời chứng của những người không tin. Chúng con thấy nơi họ đã luôn luôn lên án Nó. Những người Pha-ri-si, những người sùng đạo trong thời của họ, đã lên án Chúa Jêsus Christ. Nhưng điều đó đã chứng minh, Ngài là Con Đức Chúa Trời. Họ nói, “Chính Ngài làm cho Ngài là Đức Chúa Trời.” Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài hành động giống như Đức Chúa Trời; Ngài đã giảng giống như Đức Chúa Trời; Ngài đã chữa lành giống như Đức Chúa Trời; Ngài đã sống lại từ kẻ chết giống như Đức Chúa Trời; Ngài đã lên Cao như Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài đang đến, Đức Chúa Trời ôi. Chúng con tin điều đó. Ở giữa mọi rắc rối, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Lời chứng của Ngài nổi bật, Chúa ôi.

121 Con đưa ra lời chứng về, hay nói về lời chứng của những người khác này. Hàng ngàn lần ngàn con có thể gọi, cho cả hai phía; người hoài nghi, người không tin, và người thật sự không thể chờ đợi đủ lâu. Ngài không bao giờ nói *khi nào*. Ngài phán, “Nếu họ đặt tay trên người đau, nếu họ tin, họ sẽ bình phục, cho dù đó là thời gian nào đi nữa. Ngài không hề nói với Áp-ra-ham khi nào đứa bé sẽ được sinh ra. Ngài không hề nói với Môi-se ngày nào ông sẽ mang dân sự trở lại núi đó. Ngài không hề nói cho Nô-ê biết ngày nào mưa sẽ rơi. Ngài không hề nói với họ bất cứ lúc nào; Ngài cũng không nói với chúng con.

122 Ngài phán, “Nếu người có thể tin! Nếu người nói với núi này, đừng nghi ngờ trong lòng, điều đó sẽ ứng nghiệm, những gì người đã nói. Nếu người tin điều đó!” Ngài phán, “Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này. Nếu họ đặt tay trên người đau,

người đau sẽ bình phục.” Lạy Chúa, con đã đặt nó trở lại ngay trong lòng dân sự. Nó tùy thuộc vào họ.

¹²³ Con đã chứng minh với họ, bằng Kinh Thánh, và tất cả chúng con đều biết điều đó, rằng Sự Chuộc tội được thực hiện. “Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta. Với những lần roi của Ngài chịu chúng ta đã được lành bệnh.” Thì quá khứ, để bịt miệng kẻ hoài nghi, và kẻ không tin mà đã nói Ngài không sống lại, và cố gắng biến nó thành một loại Đức Chúa Trời lịch sử nào đó trong tôn giáo.

¹²⁴ Lạy Chúa, con cầu nguyện để Ngài hiện ra, Ngài lần nữa chiều nay giữa chúng con, và chứng minh cho cử tọa này rằng Ngài đang ở đây; Đấng đã phán Lời, Đức Chúa Trời mà chúng con đã chịu thử thách. Đối với con, Ngài được xưng công bình, lạy Chúa là Đức Chúa Trời. Ngài đã chứng minh chính Ngài, Đức Chúa Trời. Xin làm cho chính Ngài trở nên thật như vậy, đến nỗi mọi người nam và người nữ, những người đáng thương này đang ngồi đây trong nhà kho đột nát này ở đây, cố gắng nghe Lời, làm cho Nó rất thật với họ, Cha ôi. Hãy tỏ cho thấy chính Ngài là Đức Chúa Trời ở giữa chúng con!

¹²⁵ Cách mà dân sự trong mọi thời đại, Nó hầu như là một điều lạ lùng, đối với dân sự. Khi họ ở trên biển đêm đó, và—và Ngài đến với họ, họ nghĩ đó là ma. Họ đã...Họ không biết đó là gì, và họ la lên. Nhưng Tiếng đó trở lại, “Ấy là Ta đây.”

¹²⁶ Tiếng của Kinh Thánh nói, chiều nay, rằng đây là thì giờ, đây là lúc, Sô-đôm và Gô-mô-rơ và tất cả những thứ khác này đang đặt để đúng cách họ được cho là đang đặt. Và Ngài đây này, tỏ cho Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham rằng Ngài còn sống, và Con Người đang được bày tỏ trong thời đại Sô-đôm này. Lạy Cha Thiên thượng, xin ban cho dân sự sẽ thấy; và, khi họ đến gần, rằng họ sẽ nhận lấy Lời Đức Chúa Trời giống như Áp-ra-ham đã làm. Cho dù khi đứa bé...

¹²⁷ Chúng con có thể gọi Ê-sai xuất hiện, và Ê-sai có thể đã làm chứng. Ông ắt hẳn nói, “Chúa đã phán với ta, ‘Một trinh nữ sẽ chịu thai.’” Nếu ông ấy có thể đứng dậy và nói chuyện với chúng con chiều nay, không nghi ngờ gì ngoài những gì ông ấy sẽ nói, “Mọi cô gái trẻ người Hê-bơ-rơ, trong suốt thời đại của ta, trông

giống như được thụ thai bởi Đức Thánh Linh; mỗi người. Nhưng Ngài đã phán điều đó, đã viết ra. Ngài đã xác nhận ta là tiên tri của Ngài. Và những lời của ta mà ta đã nói đã được hỗ trợ bởi Ngài. Những khả năng của ta là thật. Và dân sự đã tin điều đó, trong một hay hai thế hệ, và rồi nó lụi tàn. Tuy nhiên, sau tám trăm năm, một trinh nữ được thụ thai và một con trẻ được sinh ra. Danh Ngài là ‘Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, và Cha Đòi Đòi,’ tám trăm năm sau.”

128 Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, có chuyện gì với những người này, về chúng con trên trái đất này ngày nay, để tự xưng mình là Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham? Khi, ông đã chờ đợi hai mươi lăm năm, hy vọng và—và có đức tin chống lại những điều không thể làm được, để thấy một phép lạ được thực hiện, và Ngài đã làm điều đó. Chúng con có thể nhận lấy Lời Ngài nhiều hơn bao nhiêu nữa, khi Ngài cũng là Đức Chúa Trời hữu hình đã hiện ra với Áp-ra-ham, điều đó đang xuất hiện ở đây với chúng con trong xác thịt con người, trong cùng một cách mà Ngài đã làm với Áp-ra-ham! Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho rằng họ sẽ, mọi người, sẽ thấy điều đó chiều nay, và thịnh vượng. Mỗi lần dân sự đi qua, và đặt tay trên họ, xin cho họ đi khỏi tòa nhà này, vui mừng, và không bao giờ rút lui, nhưng tin như Áp-ra-ham và tất cả những tộc trưởng còn lại. Ngài đã nói nó sẽ xảy ra, và nó sẽ xảy ra nếu họ không bỏ cuộc. Xin nhậm lời, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

129 Tôi thật tin. Tôi tin. Các bạn tin! Tôi tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Tôi tin Ngài có nhiều khả năng hơn để thực hiện bất cứ lời hứa nào mà Ngài đã hứa làm. Ngài có thể giữ mọi lời mà Ngài đã từng phán, và Ngài sẽ làm điều đó cho chúng ta ở đây chiều nay nếu chúng ta chỉ tin điều đó.

130 Bây giờ, Ngài không hề phán, “VẬY các người hãy đi, và—và kéo dân sự ra khỏi xe lăn, và lấy đi những ca bệnh tim và làm điều này.” Ngài không nói điều đó.

131 Phán, “Hãy đặt tay trên người đau, và họ sẽ bình phục.” Đó là những người tin.

132 Bây giờ, Đức Thánh Linh là chứng nhân bảo vệ của Ngài ở đây, Ngài biết anh chị em có tin Điều đó hay không. Đừng chỉ

đến, phỏng đoán. Hãy lấy sự phỏng đoán đó, và lấy hy vọng đó, và lấy sự tưởng tượng đó, và đặt nó dưới chân mình, và nói, “Tôi có đức tin, tôi biết điều đó sẽ xảy ra!” Điều gì đó sẽ xảy ra.

133 Các bạn nghĩ nó là gì, đối với tôi, đang đứng ở đây, thưa các bạn? Anh em nghĩ gì, với tôi, đang đứng ở đây giống như bây giờ, trước những cử tọa đôi khi lên đến hàng ngàn, và hàng trăm ngàn, sẽ tuyên bố rằng Ngài là Đấng hằng sống, và Thánh Linh Ngài đã bảo tôi điều đó, Lời mà Ngài sẽ ban cho tôi? Đức Chúa Trời có thể làm bất cứ điều gì mà không có khả năng hỗ trợ nó không? Đấy, đã bảo Ngài sẽ làm điều đó! Đó là Lời. Và đứng ở đây trước những cử tọa, nơi những người hoài nghi, những người không tin, và mọi thứ khác đang ngồi, bởi hàng chục ngàn người; và tuy nhiên nhìn thấy Ngài, mời gọi Ngài đến.

134 Bạn có tin Ngài ở đây không? Được rồi.

135 Người nào đó gần gũi. Không phải bạn bè của tôi bây giờ; nếu anh em—nếu anh em đau ốm, bất cứ ai, thưa các bạn của tôi. Bao nhiêu người, ngay ở đây trước mặt tôi, biết rằng tôi không biết các bạn, hãy giơ tay lên như thế này?...?...

136 Bây giờ có một số người ở đây biết tôi. Đấy, dọc theo đây, họ biết tôi, ngay trong đây. Đúng thế, phải không, thưa các anh em, tất cả các bạn ở đó? Thấy không? Nhìn đây. Đấy, họ biết tôi.

Nhưng ở ngoài này, anh em không biết tôi.

137 Bao nhiêu người trong một hàng này ở đây không biết tôi, hãy giơ tay lên...Có ai trong ba hàng này ở đây không, ngay trong đây, điều đó biết tôi; biết rằng tôi biết điều gì đó về anh chị em, và mọi thứ? Hãy giơ tay lên.

138 Tôi có biết *anh* ở phía sau đó không? Tôi biết *anh* không, thưa anh? Tôi không tin anh ấy hiểu tôi, bởi vì tôi không biết anh ấy. Ông ấy không biết tôi. Không. Ông không biết tôi, phải không, thưa ông? Anh—anh—anh biết tôi không? Anh có biết rằng tôi biết điều gì không ổn với anh không? Vâng, anh là ai? Có lẽ...Anh ấy không hiểu tôi, bởi vì tôi—tôi không biết người đó. Bây giờ anh đã làm gì...Anh có biết rằng tôi biết điều gì không ổn với anh không; mà không là thuộc linh, tôi chỉ biết anh như một con người, và biết anh có điều gì không ổn? [Người anh em

nói, “Không.”—Bt.] Chắc chắn không. Chắc chắn. Đấy, tôi không muốn. Đấy, trời đang mưa, và anh không thể hiểu được.

139 Câu xin Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta bây giờ. Được rồi, bắt đầu phần *này* vậy. Anh em tin, trong *đây*.

140 Một người đàn ông đó, bây giờ, anh ấy tôi—tôi thậm chí có thể không biết. Người đàn ông đang ngồi đó, anh ta giơ tay lên, đấy, tôi không nghĩ...Anh ta không biết tôi. Tôi biết anh ấy không. Nhưng anh ấy chỉ đưa...giơ tay lên, dù sao đi nữa. Tôi sẽ không đụng đến anh ấy, thế thì, đấy. Tôi...

141 Ở cùng tất cả *các bạn*. Xin Chúa ban phước. Ai đó cầu nguyện, ở trong *đây*. Anh có tin không? Mỗi người trong anh chị em, anh chị em có tin Ngài không? Với cả tấm lòng, hãy tin.

142 Đây là một cô gái nhỏ. Hãy để tôi chỉ gọi một người, bắt đầu nói chuyện, chỉ nói chuyện với người nào đó; có được của Nó...có được sự vận hành của Đức Thánh Linh. Cô gái nhỏ đang ngồi đó, cô có tin tôi là đầy tớ của Đức Chúa Trời không? Cô, cô gái nhỏ đang ngồi ngay đây. Thấy không? Các bạn, được rồi, hai người đã gật đầu. Được rồi, chúng ta sẽ có cả hai người. Được rồi.

143 Quý bà ở đây, đã gật đầu như thế *này*; mặc áo dài màu hồng. Nếu Chúa Jêsus Christ có thể nói cho tôi biết nan đề của bà là gì, hay điều gì đó về bà, bà sẽ tin tôi là tiên tri của Ngài; biết đó là Ngài không? Vấn đề của bà là ở lưng của bà. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Thấy không? Thấy không? Thấy không? Được rồi. Thấy không? Thấy không?

144 Bây giờ, bà, quý cô ở ngoài kia, bà đã không hiểu được điều đó bởi vì thời tiết xấu. Bà bị bệnh ruột kết. Hay tim...Bệnh ruột kết, nó ở trong ruột kết của bà.

Người phụ nữ này đang ngồi bên cạnh bà, bị bệnh tim.

145 Nếu đúng vậy, ba người phụ nữ các bạn hãy giơ tay lên. Và tôi là người lạ đối với bà, đấy.

Bây giờ các bạn tin không? Hãy có đức tin. Đó là tất cả những gì các bạn phải làm.

146 Một phụ nữ nhỏ đang ngồi ngay ở đây, đang nhìn ngay vào tôi, tôi không biết chị. Chị là người lạ đối với tôi. Chị không—chị không biết tôi. Ngồi ngay tại đó, với một nước da trắng...đang

nhìn thẳng vào tôi. Vâng, chị. Ủ-m. Chị không biết tôi. Nhưng chị đang đau khổ, phải không? Chị hầu như hơi lo lắng về điều gì đó. Đó là một khối u trong vú. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên.

Bây giờ, chị nói, “Anh đã thấy một khối u.” Không có tỏ ra khối u.

147 Đúng thế không, không có cục nào cho thấy? Và tôi không biết chị. Chị có tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chị là ai không? Điều đó sẽ giúp chị một ít chứ? Nó sẽ giúp ích gì cho cử tọa chứ? Bây giờ, hãy nhớ, người đàn bà đã giơ tay lên. Đưa tay lên, tôi không biết chị. Xin Chúa giúp tôi. Bà Patterson. Đúng vậy. Bà có tin không?

148 Nhân tiện, đó là mẹ chồng của chị đang ngồi bên cạnh chị ở đó. Chị có tin không? Bà ấy muốn được cầu nguyện cho. Chị ấy đến vì mục đích đó. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chuyện gì xảy ra với chị ấy không? Bệnh của chị ấy là ở mắt và tai của chị ấy. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Đúng vậy.

Ngài sống! Ngài vẫn là Đức Chúa Trời.

149 Đây là một phụ nữ đang ngồi phía sau đó, bị động kinh. Cô ấy bị động kinh, và cô ấy bị bệnh phụ nữ. Và tên cô ấy là Cô Woods. Nếu điều đó đúng, hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Hãy đứng lên trên đôi chân của mình nếu điều đó đúng. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ đó trong đời. Ma quỷ đã để lại chị ở đó, chị ơi. Ngợi khen Đức Chúa Trời! “Nếu người có thể tin.” Anh chị em cứ tin.

150 Đây là một phụ nữ đang ngồi ngay phía sau đây. Cô ấy rất yếu. Cô ấy bị đau. Cô ấy vừa đến từ bệnh viện. Cô ấy bị—cô ấy bị đau dạ dày. Tên cô ấy là Cô Kitchens. Hãy đứng lên, và tin hết lòng, Chúa Jêsus Christ làm cho chị khỏe mạnh. Chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy trong đời tôi.

151 Đây là một phụ nữ bị bệnh túi mật. Chị cũng tin hết lòng, rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho chị không? Một Bà Whittaker, bà có tin hết lòng, Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho bà không? Nếu đúng thế, hãy đứng lên trên đôi chân của mình, nếu chúng ta là những người xa lạ với nhau.

152 Bà có tin Ngài ở đây không? Đó là gì? Đó là nhân chứng biện hộ của Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia! Hỡi dân sự, hãy tin hết lòng! Đó là nhân chứng biện hộ của Đức Chúa Trời.

153 Chị tuyên bố Ngài như thế nào? Chị có tin Ngài đúng không? Chị có tin Lời Ngài là thật không? Ngài đã hứa! Suốt cả tuần, tôi đã giảng về điều đó và tỏ cho thấy nó trong Kinh Thánh, rằng Ngài sẽ làm điều này trong thời đại này. Chị có tin đó là Lễ thật không? Chị có xét đoán không? Sự đánh giá của chị là gì? Chị có tin không?

154 Hãy để những ai có thể cầu nguyện ở phía bên trên đây, đứng lên ở giữa lối đi, ở trên đây, có thể cầu nguyện, trên hàng này ở trên đây; đứng lên ở giữa lối đi, lối này. Những người ở phía đó, những người có thể cầu nguyện, đứng lên trong lối đi đó, lối này. Những người vượt qua phía bên kia, đứng lên trong lối đi đó.

155 Những người ở trên đỉnh đó, có thể cầu nguyện, bước xuống phía trước.

156 Những ai ở trong hàng này ở đây, mà có thể cầu nguyện, hãy đứng trên phía đó. Những người ở phía này có thể cầu nguyện, hãy đứng trên lối đi này ngay tại đây. Những người có thể cầu nguyện, ở đây, đứng trên lối đi này.

157 Bây giờ, dừng lại ngay ở đó bây giờ. Chúng ta đến phía bên kia chỉ trong một phút. Hình thành hàng lối của bạn. Đi xuống ngay. Tôi...

158 Bây giờ hãy giữ yên lặng, chỉ một phút, bạn đang ở đâu. Đứng ngay tại chỗ anh em đang đứng, chỉ một lát.

159 Nhìn xem, bao nhiêu mục sư truyền đạo ở đây, tin rằng, người kính sợ Đức Chúa Trời thật mà tin rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, rằng sự ủy thác cuối cùng của Ngài cho Hội thánh của Ngài, là, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục”? Bao nhiêu anh em mục sư tin điều đó? Nếu anh em tin vậy, hãy đến đây và đứng với tôi ngay tại đây trong khi chúng ta cầu nguyện. Vì vậy khi những người này được chữa lành, họ sẽ thấy đó không chỉ là Anh Branham; đó cũng là các bạn vậy. Đứng ngay tại đây, tạo thành một hàng

đôi ngay tại đây nơi hàng người sẽ đi qua. Ồ, chao ôi! Đức Chúa Trời có thể làm gì khác? Tôi không biết gì cả. Hãy nhìn những mục sư truyền đạo đang đến để làm chứng điều này. Đi xuống ngay, làm cho hàng của anh em xuống lối *này* ở đây.

¹⁶⁰ Hả? [Người nào đó nói với Anh Branham, “Tôi không thể khiến họ di chuyển.”—Bt.] Hả? [“Tôi thậm chí không thể khiến họ di chuyển xuống đây.”] Được rồi. Không sao đâu. Chúng ta sẽ tiếp cận họ.

¹⁶¹ Bây giờ tôi sẽ mời Anh Borders, người quản lý, đến đây với chiếc micrô này. Và tôi muốn anh ấy giữ trật tự, để họ sẽ đi lối *này*, đi lại lối *kia*, và quay trở lại chỗ ngồi của mình, đấy, khi anh em đến.

Bây giờ tất cả những ai có thể nghe tôi, hãy giơ tay lên.

¹⁶² Nhìn xem, hãy để những người *này*, phía sau xa nhất, đi vào trước tiên; và đi vòng quanh con đường này, và đi vòng quanh. Sau đó hãy để kế tiếp. Hãy đi vòng quanh phía sau những mục sư truyền đạo ở đây, khi anh em đã cầu nguyện cho, hãy đi ngay trở lại và ngồi vào chỗ của mình. Thế thì hãy để Billy, anh ấy sẽ vận động anh em ngay xung quanh và nói cho anh em cách để xếp hàng. Và rồi ngay khi điều này kết thúc, chúng ta hãy để họ đứng xuống theo cách *đó*, và đến theo cách khác này.

¹⁶³ Bây giờ tất cả, hãy hiểu, hãy giơ tay lên nào. Được rồi, tốt. Bây giờ Anh Borders sẽ ở ngay tại đây tại micrô, để làm chứng về những gì anh em phải làm. Được rồi.

¹⁶⁴ Bây giờ hãy xem. Lý do tôi đang làm điều này, là bởi vì tôi muốn anh em hiểu. Tôi không biết những anh em này ở đây. Tôi biết hai hay ba người trong số họ. Họ có thể là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão. Tôi không biết họ là ai. Không cần tôi nói điều đó. Thấy không? Bây giờ, tôi muốn anh em biết rằng sau khi tôi đi...

¹⁶⁵ Hầu hết thời gian, những nhà truyền giáo đến thành phố và anh ta làm mọi thứ, đấy, anh ấy cầu nguyện cho người đau và mọi thứ. Đấy, điều đó không đúng. Tôi muốn tránh xa bức tranh đó.

¹⁶⁶ Tôi muốn anh em thấy Chúa Jêsus. Tuần này, tôi đã cố gắng hết sức để tỏ cho anh em thấy rằng Ngài ở đây. Và nếu anh em

có đức tin, chỉ cần đưa tay lên và nhận lấy Ngài, anh em không cần phải đến trong hàng. Nhưng nếu anh em muốn làm theo lời Kinh Thánh này, sự Hiện diện Thiên liêng của Ngài, anh em đã chạm vào vạt áo của Ngài. Cứ nhìn xem, những gì, những người này đang đứng ở đây, cách đây một lát, Đức Chúa Trời trên Trời biết tôi chưa bao giờ nhìn thấy họ trong đời. Và tôi có thể bắt đầu ngay tại đây, trong vài phút nữa tôi sẽ ngắt xỉu. Bao nhiêu người biết rằng Chúa Jêsus, khi điều đó xảy ra với Ngài, người đàn bà đó sử dụng sự ban cho của Đức Chúa Trời, bà đã trở nên yếu đuối? Bao nhiêu người biết rằng quyền phép ra từ Ngài, là sức mạnh của Ngài? Và tôi là một tội nhân. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Các ngươi sẽ làm nhiều hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”

¹⁶⁷ Bây giờ chúng ta sẽ dâng lời cầu nguyện. Và tôi muốn có những mục sư truyền đạo này với tôi. Tôi cũng sẽ đứng ngay ngoài đây, đặt tay trên mỗi người đau. Và bây giờ nếu bạn...

¹⁶⁸ Hãy nhớ! Hãy lắng nghe! Hãy nghe Nó! Hãy tin điều đó! Trừ khi anh em đi qua, tin rằng, “Ngay bây giờ nó đã ổn mãi mãi,” thì đừng đến. Nó sẽ chỉ làm cho anh em tồi tệ hơn. Nó sẽ cản trở đức tin của anh em. Nhưng nếu anh em tin rằng anh em đang ở trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, chứ không phải chúng ta là những dây tở của Ngài. Và chúng tôi chỉ đang thực hiện, những người làm chứng, khi chúng tôi đặt tay trên anh chị em, rằng chúng tôi tin đây là Lẽ thật. Và khi chúng tôi đặt tay trên anh chị em, anh chị em tin điều đó và đi ra khỏi đây, vui mừng, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi! Tất cả đã được giải quyết.” Đừng bao giờ thay đổi ý định.

¹⁶⁹ Bây giờ hãy nhớ. Hãy để tôi trích dẫn điều này một lần nữa. Hãy lắng nghe kỹ. Tâm trí của anh em là bồi thẩm đoàn của anh em, về trường hợp này. Và hành động của anh em từ đây, sẽ là, sẽ tuyên bố sự phán xét của anh em là gì. Anh em đi vào đây và nói, “Ồ, tôi không biết,” anh em thấy, anh em thấy nơi anh em đã phán xét Ngài. Ngài đang xét xử từng người trong anh em. Ngài ở đây, trong sự hiện diện của anh em. Lời Ngài ở đây. Ngài chứng thực Lời Ngài. Anh ở đây. Ngài, Ngài đang xét xử anh em, không phải xét xử tôi. Tôi tin Ngài. Ngài đang xét xử anh em. Và nếu anh em tin Ngài, và nếu anh em đoán xét Ngài trung thành với

Lời Ngài...

170 Bây giờ họ gần như sắp xếp hàng theo thứ tự, vậy họ đang đứng xung quanh, anh em thấy đấy. Chỉ là, tôi chỉ đang chờ đợi cho đến khi anh ấy ổn định lại. Cứ đi chuyển ngay ra ngoài và xếp thành một hàng dài. Và đi thẳng trở lại nơi bạn xuất phát, khi bạn đi ra.

171 Nếu anh em tin Ngài, thì điều gì đó sẽ xảy ra. Hãy nhớ, bây giờ, không có quyền lực nào trong những mục sư truyền đạo này. Không có quyền năng nào trong tôi. Không có quyền năng nào trong bất cứ người nào, để chữa lành. Nhưng chúng ta có thẩm quyền từ Đức Chúa Trời, để làm điều này. Chúng ta không có quyền lực; chúng ta có thẩm quyền. Đây là thẩm quyền của chúng ta, Lời Đức Chúa Trời, và sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ chứng minh rằng Ngài ở đây. Gì vậy? Anh chị em sẽ được chữa lành, mỗi người!

172 Bây giờ tất cả chúng ta hãy cúi đầu trong khi chúng ta dâng một lời cầu nguyện. Và Anh Borders sẽ đứng đây, hướng dẫn các bài hát và hướng dẫn mọi người. Khi anh chị em đi qua bây giờ, hãy cầu nguyện và tin.

173 Hỡi anh em mục sư truyền đạo, hãy tập hợp lại tất cả. Anh em thấy tại sao tôi đã làm điều này. Rằng, khi tôi rời khỏi, hội chúng của anh em cũng biết, những người này được chữa lành, anh em cũng là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Thật không phải là một. Đức Chúa Trời không chỉ có một đầy tớ; Ngài có hàng ngàn người trong số họ, tất cả những người đó sẽ tin Nó. Chúng ta hãy cúi đầu. Anh em có quyền cầu nguyện cho người đau, như tôi, Roberts, hay bất cứ ai khác.

174 Lạy Cha Thiên thượng, con cảm ơn Ngài lần nữa, trong lòng con, và con biết những tâm lòng ở đây. Ngài có lý khi đưa điều này vào trong Lời, vì chúng con đã thấy nó hoạt động, và chúng con biết đó là lẽ thật. Và chúng con biết nó sẽ có hiệu quả trên mỗi người. Và chúng con đang cầu nguyện với Ngài bây giờ, Chúa ôi, đang huấn luyện linh hồn của chính chúng con, trong khi chúng con biết Ngài ở đây. Ngài đã trả lời. Ngài đã phán Lời Ngài với chúng con. Ngài ở đây.

¹⁷⁵ Bây giờ xin Ngài xúc dầu cho chúng con, Chúa ôi, để khi chúng con đặt tay trên những người đau ốm này, những người đau ốm đáng thương đang ngồi đây trong cơn mưa chiều nay, xin cho mỗi người trong số họ bình phục, và về nhà và được khỏe mạnh. Xin cho họ được giống như Áp-ra-ham, “gọi những điều đó mà không có, như thể chúng đã có,” bởi vì Đức Chúa Trời đã thực hiện lời hứa. Và Ngài là Đấng đã phán, “Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Ngài không hề nói họ sẽ bình phục ngay lúc đó, nhưng Ngài đã nói họ sẽ làm điều đó. Và chúng con tin điều đó, Chúa ôi. Xin giúp mọi—mọi người tin điều đó, Chúa ôi, khi chúng con giao phó buổi nhóm vào tay Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con tuân theo Điều Răn của Ngài. A-men.

¹⁷⁶ Bây giờ hãy để hàng người cầu nguyện bắt đầu. Anh Borders, thế chỗ. [Băng trống—Bt.]...Tin không? Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

¹⁷⁷ Lý do tôi bắt tay với anh em mục sư truyền đạo, đó là vì một số người trong anh em cũng đang chịu đựng, anh em biết đấy. Và anh em tự đưa mình ra đây để cầu nguyện cho người khác, và quên điều đó đi. Nó không đúng. Tôi tin, khi chúng ta bắt tay nhau, tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã tôn trọng điều đó.

¹⁷⁸ Và ở đây, bây giờ, đây—đây là những người không thể đến buổi nhóm; bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện, cho những chiếc khăn tay này.

¹⁷⁹ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con được dạy trong Kinh Thánh, rằng—rằng, “Họ đã lấy từ thân thể của Thánh Phao-lô, những chiếc khăn tay và tạp dề.” Chúng con không phải là Thánh Phao-lô, nhưng Ngài vẫn là Chúa Jêsus. Và chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ ban những ơn phước của Ngài với những chiếc khăn tay này, và chữa lành cho mỗi người trong họ. Xin khiến họ khỏe mạnh, Chúa ôi, vì sự vinh hiển Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con cầu nguyện và sai họ đi. A-men.

¹⁸⁰ Tôi muốn nói điều này. Rằng, đi qua hàng người, tôi thấy những người đàn bà và đàn ông bồng con, và họ ướt sũng. Anh em chỉ nhớ tôi, các anh em mục sư của tôi, rằng, vài tuần nữa,

anh em thấy, có một điều tuyệt vời đã xảy ra ở đây. Họ sẽ bình phục. Tôi nói rằng chín mươi phần trăm trong số họ sẽ bình phục. Đúng vậy.Ồ, tôi chính là...Tôi chưa bao giờ cảm thấy một hình thức đức tin như vậy. Nó thực sự tuyệt vời. Tôi thấy anh em...Bây giờ cứ hành động, cứ hành động như thể nó đã chấm dứt, cho dù anh em không cảm thấy điều đó. Đừng...Ngài không hề nói, “Người có cảm thấy điều đó không?” Ngài phán, “Người tin điều đó không? Người tin điều đó không?” Và chúng ta tin điều đó. Và Ngài đang ở đây bây giờ, và chúng ta dâng Ngài—chúng ta dâng Ngài sự ngợi khen và vinh hiển, vì tất cả những gì Ngài đã làm.

¹⁸¹ Và những người bạn Cơ-đốc yêu dấu, tôi biết họ sẽ kết thúc buổi nhóm trong vài phút, và tôi muốn nói điều này với anh em. Nếu tôi không gặp anh chị em bên này Sông nữa, tôi sẽ gặp anh chị em Ở đó với cùng Phúc âm này, cùng Điều này. Bây giờ chỉ cần nhớ, rằng những gì anh em đã chấp nhận chiều nay, tâm trí của anh chị em đã là bồi thẩm đoàn của anh em. Nó đã được quyết định, bản án đã được đưa ra.

¹⁸² Bây giờ anh chị em cứ hành động. Tôi không quan tâm nếu các bạn bị liệt và không thể di chuyển; cứ tiếp tục tin điều đó. Ngài, Ngài phán, “Họ sẽ bình phục! Họ sẽ bình phục!” Đó là những gì nhân chứng đã nói, mọi người làm chứng ngày nay. Suốt từ đầu đến cuối Kinh Thánh, Ngài...trừ khi Ngài phán điều gì đó sẽ xảy ra một cách tự nhiên. Nhưng trong trường hợp này, “Họ sẽ bình phục,” đó là những gì đang đặt tay. Bây giờ nếu một khả tượng đã xảy ra, và phán, “điều này sẽ xảy ra vào một thời điểm nào đó, một thời điểm nào đó,” rồi Ngài chỉ định thời gian. Nhưng về trường hợp này, Ngài phán, “Họ sẽ bình phục.” Hãy tin điều đó, với cả tấm lòng. Chúng ta hãy hát một lần.

Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!

Cho đến khi chúng ta gặp nhau dưới chân Chúa
Jêsus;

Ồ, cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!

Chúa ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!

¹⁸³ Bây giờ ngay trước đó, chúng ta hãy bắt tay với người nào đó ở gần bạn, nói, “Xin Chúa ban phước cho bạn, người bạn Cơ-đốc.” Đứng di chuyển. Cứ ở lại, bắt tay mọi người. “Xin Chúa ban phước cho anh, bạn Cơ-đốc.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh, Roy.

¹⁸⁴ Bây giờ chúng ta hãy giơ tay lên với Đấng Christ, và hát.

Cho đến khi chúng ta gặp nhau!

Bây giờ chúng ta hãy nhắm mắt lại và giơ tay lên.

...cho đến khi chúng ta gặp nhau!

Cho đến khi chúng ta gặp nhau dưới chân Chúa

Jêsus! ✎

64-0405 Một Phiên Tòa
Vườn câu lạc bộ 4-H
Louisville, Mississippi Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org